

er også det, jeg hører her, at vi gerne vil ind i nogle forhandlinger på det her område og dermed også løse de problemstillinger, der er alvorlige, så det kan gøres hurtigst og bedst muligt.

Da vi endnu en gang gerne vil forhandle og også håber, at der sker nogle skred på det her område, må jeg desværre meddele, at vi ikke kan tilslutte os forslaget, fordi det ikke løser problemstillingerne, som de bør løses også på længere sigt. Så om end jeg synes, det er positivt at sætte fokus på disse problemer, må vi desværre sige nej til forslaget.

Lene Jensen (S):

Jeg takker for debatten, og jeg takker for anerkendelsen af initiativet fra et flertal i Folketinget bestående af os selv, SF, De Radikale, Enhedslisten, Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti, som alle har kvitteret for, at vi har taget det her initiativ.

Selv om det er en sen time, hvor vi sandsynligvis alle sammen ville lave noget andet, hvis vi ellers kunne, kan jeg konstatere, at hvis ikke vi havde fremsat det her forslag, havde vi ikke fået denne her debat. Det havde vi ikke. Vi havde stadig væk gået rundt og ventet på, at der skulle ske et eller andet.

Må jeg minde om kronologien i det her. Som der er redegjort for fra denne talerstol af andre ordførere, var der et forløb i gang. Der kom et regerings skifte, der var forventninger om, at de tal, der var på trapperne, var bedre end dem, vi så sidste år; det var de rygter, der gik blandt de faglige udvalg. Så kom der nogle tal, som var markant dårligere, og som rent faktisk er rekord i den tid, hvor man har registreret antallet af praktikpladser. Vi skrev så et brev til ministeren og truede i voldsomme vendinger med, at vi ville fremsætte det her forslag, hvis ikke ministeren tilkendegav, at ministeren ville gøre noget her og nu. Det tilkendegav ministeren så at hun ikke ville, så derfor fremsatte vi det her forslag.

Jeg er enig med de ordførere, der har fremhævet, at der her er tale om en særdeles kompleks problemstilling, som skal løses på den lange sigt på en helt anden måde end det, vi har foreslået. Og det er sådan set også derfor, at vi i forslaget har skrevet, at det her skal være en tidsbegrænset forøjelse.

Der var en kendt økonom, der engang sagde, at på lang sigt er vi alle døde. Så galt går det forhåbentlig ikke, men det er en understregning af, at hvad der sker på lang sigt, er interessant, men

det er altså også interessant, hvad man kan gøre her og nu.

Jeg har med tilfredshed konstateret – og det er ikke nogen overraskelse – at alle sådan set byder ind på og gerne vil være med til at løse denne her problemstilling. Og jeg har også med et lille fiffigt smil noteret mig, at der er ingen, der har forsøgt at komme med andre forklaringer på, at antallet af praktikpladser aldrig har været så højt som dengang, der var et tilskud som det, vi har foreslået genindført. Den vil jeg gerne have lov til at lade stå et øjeblik.

Jeg er også glad for, at der ikke er nogen, der under debatten har sat spørgsmålstegn ved selve værdien af vekselluddannelsesprincippet. Det synes jeg er interessant at notere sig. Jeg har også noteret mig, at der ikke er nogen, der i debatten har peget på reel adgangsbegrænsning som en måde at løse mismaskproblematikken på.

Så er der kommer to indvendinger, som jeg godt kort vil kommentere. Den ene, som vi hørte fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, var, at det at gennemføre en tilskudsordning finansieret via AER ville gå ud over virksomhedernes konkurrenceevne. Jeg må sige, at når man taler med virksomhederne om, hvad der har betydning for deres konkurrenceevne, mener jeg sådan set også, at man ganske tit hører, at er der noget, der klemmer, så er det, når man står og mangler kvalificeret arbejdskraft.

Jeg har det skidt med, at man på den ene side græder over at mangle kvalificeret arbejdskraft og på den anden side har svært ved at afse tiden og pengene til at uddanne morgendagens kvalificerede arbejdskraft. Derfor synes jeg, der ved lejlighed kunne være behov for at diskutere begrebet konkurrenceevne i en moderne vidensøkonomi.

KL 23.55

Det andet, jeg noterede mig, var indvendingen om, at de ordninger, der er nu, er uigennemsigtige, at de er svære at overskue, og at de er bureaukratiske.

Jeg vedgår gerne, at tidligere regeringer sådan set har gjort en del og er kommet med forskellige tiltag for at bedre situationen, og det kan godt være, at det er gået hen og er blevet uoverskueligt. Så meget desto mere årsag kan man sige der er til at rydde op på den lange sigt, men altså også på den korte sigt, sådan som vi foreslår det.

Må jeg så sige noget om det dér med, hvad man ellers kan gøre. Jeg vil gerne takke Enheds-